

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48^{*}

FACTORS RELATED TO THE SUCCESS OF ATHLETES FROM THE THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY CHONBURI CAMPUS PARTICIPATED IN THE 48th THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY GAMES

ศิรามล ดีพุดสา^{*}, ทิฆัมพร สกุลพิทักษ์, อภิญา ทองภู, ธนารีย์ วงษ์จันทร์, ต้นกล้า มากมาย
Siramol Deepudsa^{*}, Tikhamporn Sakulpithak, Apinya Thongpoo, Thanaree Wongchan, Tonkra Markmai
สำนักงานกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ชลบุรี ประเทศไทย
Sports Office, Thailand National Sports University, Chon Buri Campus, Chon Buri, Thailand
^{*}Corresponding author E-mail: Deepudsa1996@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ นักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ประจำปี 2568 จำนวน 140 คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ 70 คน และกลุ่มนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 มีความตรงเชิงเนื้อหา IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ความเชื่อมั่นค่า Cronbach's α เท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกด้วยเทคนิค Forward : LR ผลการวิจัย 1) กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยของปัจจัยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และกลุ่มนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยของปัจจัยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเรียงน้ำหนักความสำคัญจากมากไปน้อยคือ ด้านกลยุทธ์ ด้านค่านิยมร่วม และด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ซึ่งสามารถทำนายโอกาสที่นักกีฬาประสบความสำเร็จถูกต้องร้อยละ 84.30 และสามารถทำนายโอกาสที่นักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จถูกต้องร้อยละ 90.00 และสามารถทำนายโอกาสความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ได้ถูกต้องร้อยละ 87.14

คำสำคัญ: ปัจจัย กลยุทธ์ ค่านิยมร่วม, ทักษะ ความรู้ ความสามารถ, ความสำเร็จ, 7S, นักกีฬา การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งชาติ

Abstract

This research aimed to study factors related to the success of Thailand National Sports University athletes from Chonburi Campus who participated in the 48th Thailand National Sports University Games. The sample group for this study consisted of 140 Thailand National Sports University athletes from

Chonburi Campus who participated in the 48th Thailand National Sports University Games in 2025. Using Multi-stage Sampling, 70 successful athletes and 70 unsuccessful athletes were selected. The research instrument was a questionnaire measuring factors related to the success of Thailand National Sports University athletes from Chonburi Campus participating in the 48th Thailand National Sports University Games, with IOC values ranging from 0.80-1.00 and Cronbach's alpha (α) = 0.90. Data were analyzed using mean, standard deviation, and logistic regression analysis with Forward: LR technique. Research results: 1) The successful athletes group had mean scores for all overall factors at the highest level, while the unsuccessful athletes group had mean scores for all overall factors at a high level. 2) Strategy factors, shared values factors, and skills factors showed significant relationships with the success of Thailand National Sports University athletes from Chonburi Campus participating in the 48th Thailand National Sports University Games at the 0.05 statistical significance level. The model could predict the likelihood of athlete success with 84.30% accuracy, predict unsuccessful athletes with 90.00% accuracy, and predict the overall success likelihood of Thailand National Sports University athletes from Chonburi Campus participating in the 48th Thailand National Sports University Games with 87.14% accuracy.

Keywords: Factors Strategy Shared Values, Skills Knowledge Abilities, Successful, 7S, Athletes Thailand National Sports University Games

บทนำ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านการกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ ซึ่งดำเนินงานตามแผนงานพัฒนา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 ได้จัดเวทีการสำหรับนักศึกษา-นักกีฬาได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬากันเป็นประจำทุกปี ภายใต้ชื่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 17 วิทยาเขต เพื่อการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงศักยภาพด้านกีฬาและพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ ส่งเสริมความสัมพันธ์ในการสร้างเครือข่าย มิตรภาพ ความสามัคคี และสานสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา-นักกีฬาจากวิทยาเขตต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ในการสร้างประสบการณ์การฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันจริงให้นักกีฬา อีกทั้งยังเป็นการคัดเลือกนักกีฬาในการเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเข้าร่วมการแข่งขันมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2566) โดยในปี 2568 ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ระหว่างวันที่ 1-10 กันยายน 2568 ณ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุโขทัย มีการแข่งขัน 42 ชนิดกีฬา โดยนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมในการแข่งขันครั้งนี้ 32 ชนิดกีฬา มีนักกีฬาทั้งหมด 361 คน ซึ่งการแข่งขันในครั้งนี้ 45-47 ได้ครองแชมป์เหรียญทองรวมมากที่สุด ต่อเนื่องกัน 3 สมัย จึงเกิดเป็นแผนงานหลักของสำนักงานกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ที่จะพัฒนานักกีฬาอย่างยั่งยืนเพื่อให้ได้แชมป์ต่อเนื่องอันจะเป็นเกียรติประวัติอย่างยิ่ง โดยการแข่งขันในครั้งนี้ 48 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีได้รับชัยชนะเป็นอันดับหนึ่ง โดยได้เหรียญทองรวม 73 เหรียญ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทีมกีฬาสามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา โดยจะนำไปสู่การวางแผนงาน การปรับโครงสร้าง การสร้างกลยุทธ์เพื่อให้ได้เปรียบการแข่งขัน การพัฒนาบุคลากรกีฬา

ทักษะการฝึกซ้อมกีฬาของผู้ฝึกสอน การรวบรวมพลังผ่านค่านิยมผู้ชนะ การใช้ระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการจัดการและวิเคราะห์การฝึกซ้อมและการแข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา พุ่มพิน ได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านศักยภาพของนักกีฬา ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน ปัจจัยด้านจิตวิทยาการกีฬา ปัจจัยด้านการบริหารและการจัดการทีม และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางแห่งความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาตะกร้อหญิงแห่งประเทศไทย (กฤษณา พุ่มพิน, 2565) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เซาวรัตน์ เขมรัตน์ และคณะ ได้ศึกษาอิทธิพลของความเชื่อมั่นทางกีฬา ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา พบว่า การเตรียมพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ และทักษะกีฬา การแสดงความสามารถ การนำเสนอตนเองทางร่างกาย การสนับสนุนจากสังคม ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม และความพึงพอใจต่อสถานการณ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการกีฬา ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยภายในเป็นสิ่งสำคัญในการสู่ความสำเร็จ (เซาวรัตน์ เขมรัตน์ และคณะ, 2565) Jayanthi, N. et al. ได้ให้แนวคิดที่ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีกลยุทธ์ในการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพนักกีฬาและลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รวมทั้งฝึกปฏิบัติและหาประสบการณ์ที่เฉพาะเจาะจงต่อกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับชั้นนำ (Jayanthi, N. et al., 2022) โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจนำแนวคิด 7s McKinsey Framework ของ Waterman, Peters and Phillips เป็นโมเดลในเชิงกลยุทธ์ที่เข้ามาช่วยปรับปรุงและวิเคราะห์องค์กรให้เกิดการพัฒนา เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Waterman Jr, R. H. et al., 1980) โดยมีการนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการวางแผนการการกีฬาอย่างกว้างขวาง เช่นวิจัยของ An, Kheovichai and Bungmark ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาพัฒนาแบบจำลองการจัดการอย่างยั่งยืนและการนำไปใช้ในการดำเนินงานของสโมสรเทเบิลเทนนิสสมัครเล่นในกวางโจว พบว่า แบบจำลองที่พัฒนาขึ้นซึ่งสามารถช่วยบริหารจัดการให้สโมสรบรรลุการพัฒนาอย่างยั่งยืนในตลาดที่มีการแข่งขันสูง (An, M. et al., 2025) สอดคล้องกับ Mitchell, Fredendall and Cantrell ได้นำ แนวคิด 7s McKinsey มาใช้ในการจัดการกลยุทธ์ในแฟรนไชส์กีฬาสเกตบอล NBA ซึ่งสามารถบริหารจัดการทรัพยากรทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Mitchell, B. C. et al., 2015)

จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 เพื่อค้นหาปัจจัยสู่ความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีอย่างยั่งยืน และนำผลการวิจัยใช้ในการบริหารจัดการสำนักงานกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีกำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานในการพัฒนานักกีฬาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยด้านโครงสร้าง ด้านกลยุทธ์ ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านค่านิยมร่วม ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเน้นการค้นหาคำตอบที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ซึ่งได้นำแนวคิด 7s McKinsey Framework มากำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) ด้าน

โครงสร้าง (Structure) 2) ด้านกลยุทธ์ (Strategy) 3) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) 4) ด้านบุคลากร (Staff) 5) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) 6) ด้านค่านิยมร่วม (Shared value) 7) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยประชากรคือ นักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ในปีการศึกษา 2568 จำนวน 361 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ในปีการศึกษา 2568 ทั้งหมด 32 ชนิดกีฬา โดย Hair, et al และ Schumacker & Lomax ได้แนะนำว่าในการวิเคราะห์ข้อมูลระดับพหุคูณมีอัตราส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรไม่ควรน้อยกว่า 10: 1 งานวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรทำนาย 7 ตัว จะใช้อัตราส่วน 20: 1 ได้กลุ่มตัวอย่าง 140 คน แบ่งเป็นออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 เป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จได้รับเหรียญทอง จำนวน 70 คน ส่วนกลุ่มที่ 2 เป็นนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จไม่ได้รับเหรียญทอง จำนวน 70 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยขั้นตอนแรกเริ่มจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) และขั้นที่สองการสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลาก (simple random sampling) (Hair, Jr. et al., 2019) และ (Schumacker, E. & Lomax, G., 2016)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 35 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (5 คะแนน) มาก (4 คะแนน) ปานกลาง (3 คะแนน) น้อย (2 คะแนน) และน้อยที่สุด (1 คะแนน) หาคุณภาพเครื่องมือโดยหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดย การประเมินดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index) โดย Rovinelli & Hambleton ได้กำหนด ค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า IOC ในภาพรวมเท่ากับ 0.80-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นจากการทดลองใช้แบบสอบถามจากนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K. , 1977) โดย Cronbach & Furby ได้แนะนำว่า ค่า α มากกว่า 0.80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า α ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 (Cronbach, L. J., & Furby, L., 1970)

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยด้านโครงสร้าง ด้านกลยุทธ์ ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านค่านิยมร่วม ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ อย่างน้อยหนึ่งปัจจัยมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 4

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้เมื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้แล้ว ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการทำวิจัยพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยให้ทราบ และนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 140 ฉบับ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองพร้อมผู้ช่วย ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้ช่วยวิจัยเป็นอย่างดี จึงรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บและตรวจสอบคุณภาพข้อมูล ประกอบด้วยการเข้ารหัส การตรวจทานซ้ำโดยผู้ร่วมวิจัย เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดระหว่างการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดล (Goodness of fit) พบว่า รูปแบบที่ใช้มีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า $-2 \text{ Log likelihood}$ ของโมเดลในสมการถดถอยโลจิสติก (Step 1) มีค่าน้อยกว่า $-2 \text{ Log likelihood}$ ของโมเดลที่มีค่าเฉพาะคงที่ (Step 0) และมีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย

(R2) เท่ากับร้อยละ 53.70 (Cox & Snell R2) และร้อยละ 71.50 (Nagelkerke R2) และการตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดล (Homer-Lemshow Test) จากค่าสถิติทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square statistic) พบว่าค่าไค-สแควร์เท่ากับ 15.143 ระดับองศาความเป็นอิสระเท่ากับ 8 ค่า P-value เท่ากับ 0.56 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงสรุปได้ว่ารูปแบบนั้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องที่จะนำมาอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยด้านโครงสร้าง ด้านกลยุทธ์ ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านค่านิยมร่วม ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ โดยใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขต ชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกในกรณีที่มีตัวแปรตามแบ่งออกเป็นสองค่า (Binary Logistic Regression Analysis) ด้วยเทคนิค Forward : LR (Forward stepwise :likelihood ratio) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ผลการวิจัย

1. ศึกษาระดับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ ดังตารางที่

ตารางที่ 1 ระดับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ปัจจัย	กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ			นักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านโครงสร้าง	4.66	0.46	มากที่สุด	4.13	0.67	มาก
2. ด้านกลยุทธ์	4.51	0.46	มากที่สุด	3.63	0.56	มาก
3. ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ	4.57	0.48	มากที่สุด	3.59	0.59	มาก
4. ด้านบุคลากร	4.46	0.53	มากที่สุด	3.82	0.81	มาก
5. ด้านระบบการปฏิบัติงาน	4.61	0.47	มากที่สุด	4.17	0.65	มาก
6. ด้านค่านิยมร่วม	4.74	0.40	มากที่สุด	3.75	0.63	มาก
7. ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ	4.75	0.41	มากที่สุด	3.70	0.64	มาก
รวม	4.62	0.39	มากที่สุด	3.83	0.40	มาก

จากตาราง 2 แสดง 1) กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีปัจจัยด้านโครงสร้างอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.46) ด้านกลยุทธ์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.46) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.48) ด้านบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.53) ด้านระบบการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.47) ด้านค่านิยมร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.40) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.41)

โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.39) 2) กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีปัจจัยด้านโครงสร้างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.67) ด้านกลยุทธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.56) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.59) ด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.81) ด้านระบบการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.65) ด้านค่านิยมร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.63) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.64) โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.40)

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ค่าสถิติทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรปัจจัย

Step	Chi – square	df	Sig.
Step	4.57	1.00	0.03*
Block	107.68	3.00	0.00*
Model	107.68	3.00	0.00*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 2 แสดงสถิติทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรปัจจัยมีค่าไคสแควร์ ของ Step เท่ากับ 4.57 ส่วน Block และ Model มีค่าเท่ากัน คือ 107.68 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ามี 3 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48

Factors	B	S.E.	Wald	df	p	Exp(B)
1. ด้านกลยุทธ์	1.82	0.63	8.25	1.00	0.00*	6.20
2. ด้านค่านิยมร่วม	1.49	0.72	4.34	1.00	0.03*	4.45
3. ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ	1.43	0.67	4.54	1.00	0.03*	4.19

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 3 แสดงปัจจัยด้านกลยุทธ์ ด้านค่านิยมร่วม และด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถเรียงลำดับของน้ำหนักความสำคัญดังนี้ หากมีกลยุทธ์อย่างเหมาะสมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่ากลยุทธ์ไม่เหมาะสม 6.20 เท่า หากมีค่านิยมร่วมอย่างเหมาะสมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าค่านิยมร่วมไม่เหมาะสมอยู่ 4.45 เท่า หากมีทักษะ ความรู้ ความสามารถอย่างเหมาะสมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าทักษะ ความรู้ ความสามารถไม่เหมาะสม อยู่ 4.19 เท่า

3. ประสิทธิภาพของการทำนายของตัวแปรอิสระกับความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพของการทำนายของตัวแปรอิสระกับความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48

กลุ่ม	ผลการทำนาย		ร้อยละความถูกต้อง
	กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	กลุ่มนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	59	11	84.29
กลุ่มนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ	7	63	90.00
รวม			87.14

จากตาราง 4 แสดงประสิทธิภาพของการทำนายของตัวแปรอิสระ ซึ่งสามารถทำนายโอกาสที่นักกีฬาประสบความสำเร็จถูกต้องร้อยละ 84.30 และสามารถทำนายโอกาสที่นักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จถูกต้องร้อยละ 90.00 และสามารถทำนายโอกาสความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ได้ถูกต้องร้อยละ 87.14

อภิปรายผล

ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ด้านค่านิยมร่วม และด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านกลยุทธ์เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามากที่สุด ซึ่งหากมีกลยุทธ์อย่างเหมาะสมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่ากลยุทธ์ไม่เหมาะสม 6.20 เท่า เพราะผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อเตรียมพร้อมในการฝึกซ้อมและการแข่งขันที่ชัดเจนมีการนำหลักการวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีประสิทธิภาพกำหนดกลยุทธ์ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน มีการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ มีการวิเคราะห์ผลการแข่งขันและนำมาปรับปรุงรูปแบบการฝึกซ้อมและแข่งขัน มีการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการวิเคราะห์และการประเมิน ผลการฝึกซ้อมและการแข่งขันเพื่อค้นหากลยุทธ์ที่ดีที่สุด สอดคล้องกับ Pilkington, et al ได้กล่าววาระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา นักกีฬาจะเกิดความเครียดและความวิตกกังวล ผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผน โดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักกีฬา (Pilkington, et al, 2024) และสอดคล้องกับ Pilkington, et al ได้กล่าวว่าการพัฒนานักกีฬามุ่งเน้นนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศหรือนักกีฬาอาชีพ ผู้ฝึกสอนต้องมีการกลยุทธ์ในการเพิ่มขีดความสามารถโดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาช่วยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะด้านการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมที่สุดและลดความเสี่ยงการบาดเจ็บ มีการวางแผนและวิเคราะห์การฝึกซ้อมและการแข่งขัน (Pilkington, V. et al., 2024)

2. ปัจจัยด้านค่านิยมร่วมเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาเป็นลำดับที่สอง ซึ่งหากมีค่านิยมร่วมอย่างเหมาะสมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าค่านิยมร่วมไม่เหมาะสมอยู่ 4.45 เท่า เพราะผู้ฝึกสอนต้องมีการตั้งเป้าหมายให้กับนักกีฬาและมุ่งสู่ความสำเร็จ นักกีฬาคิดว่าชัยชนะอันดับ 1 เป็นเป้าหมายเดียวของการแข่งขัน มีการให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีมเพื่อชัยชนะ มีความเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการทีมกีฬจะทำให้ประสบความสำเร็จ และเมื่อนักกีฬาพบกับปัญหามองว่าเป็นโอกาสในการเพิ่มประสบการณ์ใหม่ ๆ สอดคล้องกับ Grant ได้พบว่ากระบวนการที่ประสบความสำเร็จของนักกีฬาเยาวชนในการพัฒนาค่านิยมร่วมกันสำหรับทีมว่ายน้ำของสโมสร โดยผู้ฝึกสอนจะมีการกระตุ้น โดยใช้คำพูดง่ายๆ ที่จะตรงกับความคิดหวังของนักกีฬา ใช้คำพูดในการสร้างเป้าหมายที่มุ่งสู่ชัยชนะให้กับนักกีฬา (Grant, M. A. , 2023) และสอดคล้องกับ

Duguay, et al กล่าวว่า การสร้างค่านิยมร่วมเป็นการพัฒนาภาวะผู้นำให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะใช้คำพูดที่เสริมพลังให้นักกีฬาเป็นแรงจูงใจในการแข่งขัน ซึ่งการสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดีของทีมกีฬาในเชิงบวกจะส่งผลต่อภาวะผู้นำของนักกีฬาทำให้ทีมกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น (Duguay, A. M. et al., 2022)

3. ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาเป็นลำดับที่สาม ซึ่งหากมีทักษะ ความรู้ ความสามารถอย่างเหมาะสมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าทักษะ ความรู้ ความสามารถไม่เหมาะสม อยู่ 4.19 เท่า เพราะผู้ฝึกสอนมีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาและเทคนิควิธีการเล่นในการแข่งขันมีความสามารถในการออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้ ซึ่งผู้ฝึกสอนสามารถถ่ายทอดเทคนิควิธีการเล่นอย่างถูกต้องให้กับนักกีฬาได้ อีกทั้งยังสามารถแก้ไขและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อให้ได้เปรียบในการแข่งขันได้ ควบคุมการเล่นและวิธีการแข่งขันตามแบบแผนได้ สอดคล้องกับ Henriksen, et al (2025) ได้พบว่า นักกีฬาระดับสูงฝึกซ้อมและแข่งขันในสภาพแวดล้อมด้านกีฬาที่มีสมรรถนะสูง ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมากต่อการพัฒนา ดังนั้นหนึ่งในบทบาทสำคัญที่เสริมสร้างนักกีฬาให้มีสมรรถนะสูงคือผู้ฝึกสอนที่มีบทบาทในการสร้างสมดุล ในการออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมโดยในการสร้างความสมดุลระหว่างความเข้มข้นในการฝึกกับการพัฒนานักกีฬาอย่างยั่งยืน การใส่ใจรายบุคคลกับการดูแลนักกีฬาทั้งทีม การกระตุ้นความมุ่งมั่นของนักกีฬา การดูแลนักกีฬา และการส่งเสริมความรับผิดชอบของนักกีฬา ดังนั้นนักกีฬาที่มีสมรรถนะสูงจะได้รับคำแนะนำจากผู้ฝึกสอนที่เอื้อต่อความสำเร็จ (Henriksen, K. et al., 2025)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ด้านค่านิยมร่วม และด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถทำนายโอกาสความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 48 ได้ถูกต้องร้อยละ 87.14 จึงควรนำผลการวิจัยไปเสนอให้ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนในการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับด้านกลยุทธ์ในการบริหารจัดการนักกีฬา เน้นการพัฒนากลยุทธ์การฝึกซ้อมและการแข่งขันให้มีความยืดหยุ่น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพจริงและความสามารถของนักกีฬาในแต่ละช่วงเวลา การสร้างค่านิยมร่วมในการผู้ชนะและความเป็นเลิศทางการกีฬา ส่งเสริมค่านิยมร่วมในทีม เช่น การทำงานเป็นทีมและความเชื่อมั่นในเป้าหมายร่วมกัน เพราะช่วยเพิ่มแรงจูงใจและลดความกดดันในการแข่งขัน พัฒนาด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถให้กับผู้ฝึกสอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา โดยเฉพาะด้านการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดความเสี่ยงการบาดเจ็บ อีกทั้งผู้ที่สนใจในการพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬานำไปศึกษาและพัฒนาในต่อยอดไปสู่งานวิจัยที่ต้องใช้รูปแบบการวางแผน การบริหารจัดการกีฬา โดยข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีศึกษาความสำเร็จของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาในระดับนานาชาติ เช่น กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กีฬามหาวิทยาลัยโลก เป็นต้น และงานวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดคือได้นำแนวคิด S7 มาเป็นกรอบในการวิจัยเพียงเท่านั้น จึงควรมีการสังเคราะห์ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จกับนักกีฬาเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านจิตวิทยาการกีฬา การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวหรือเพื่อนร่วมทีม การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ทางการกีฬา เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี คณะผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือ และนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ทุกท่านที่สละเวลาให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามซึ่งทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา พุ่มพิน. (2565). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัย แห่ง ประเทศไทย. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 5(2), 1-25.
- เขาวรัตน์ เขมรัตน์ และคณะ. (2565). อิทธิพลของความเชื่อมั่นทางกีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 11(3), 26-32.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2566). แผนงานพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570. เรียกใช้เมื่อ 10 กันยายน 2568 จาก <http://www.tnsu.ac.th/web/web2/Downloadfile/policy/plan-tnsu-66-70-final.pdf>
- An, M. et al. . (2025). The Development of the Sustainable Management Model and Its Implementation on the Operation of Amateur Table Tennis Clubs in Guangzhou. International Journal of Sociologies and Anthropologies Science Reviews, 5(2), 785-794.
- Cronbach, L. J., & Furby, L. (1970). How we should measure "change": Or should we? Psychological Bulletin, 74(1), 68-80.
- Duguay, A. M. et al. . (2022). Facilitating the development of shared athlete leadership: Insights from intercollegiate coaches. Journal of Applied Sport Psychology, 34(2), 251-272.
- Grant, M. A. . (2023). Team Values: Bringing Athletes Into the Process Successfully. International Sport Coaching Journal, 11(1), 146-153.
- Hair, Jr. et al. (2019). Multivariate Data Analysis. (8th ed.). Upper Saddle River. NJ: Pearson Prentice Hall.
- Henriksen, K. et al. (2025). The coach as an architect of Danish high-performance sport environments. Psychology of Sport and Exercise, 80, 102877. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2025.102877>.
- Jayanthi, N. et al. (2022). Developmental training model for the sport specialized youth athlete: a dynamic strategy for individualizing load-response during maturation. Sports health, 14(1), 142-153.
- Mitchell, B. C. et al. (2015). Using Mckinsey's 7S model to empirically examine organizational effectiveness among the NBA teams. International Journal of Management & Human Resources, 3(1), 69-85.
- Pilkington, V. et al. (2024). Athlete mental health and wellbeing during the transition into elite sport: strategies to prepare the system. Sports medicine-open, 10(1), 1-10.
- Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K. . (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. Tijdschrift voor Onderwijsresearch, 2(2), 49-60.

- Schumacker, E. & Lomax, G. (2016). A Beginner's Guide to Structural Equation Modeling. (4th ed.). New York: Routledge.
- Waterman Jr, R. H. et al. (1980). The structure is not an organization. *Business Horizons*, 23(3), 14-26.